

πτόρων, οι οποίοι άρχισαν να τρέχουν από παντού προς το διαμέριμα της άουδοι. Την Άλλη μέρα, όταν ο πρίγκιψη Ρεσπίν συνάντησε τη Φαουστίνα, της είπε :

— Μ' ένωχισατε. Είσατε τρομερή!...

— Η αυτοκρατορέα συνεχάρη κι' αυτή τη Φαουστίνα για τη νίκη της, αλλά τις πρόσθεσε χαμηλόφωνα :

— Είσα πολλή σκληρή, πολύ άγρια, φιλάττη μου. Να σπάσης τὸ χέρι ενός θρασύου νέου για ένα φίλό, τὸ βρίζω πάρα πολύ...

— Ζητώ συγγνώμη από τη Μεγαλειωτάτη, αλλά ἐγὼ δὲν δίνω τὰ φίλά μου τόσο εύκολα...

— "Έχεις δίπλο, πάντωση ή Αικατερίνη. "Αν τάδινες χωρίς δικαιολία, δὲν θα τ' άγόραζαν....

— Η Φαουστίνα σε λίγον καιρό έφυγε από την Πετρούπολι, παίρνοντας μαζί της περίπου 600.000 δραχμές σε τραπεζογραμμάτια.

— Η αναχώρησις της έγινε εντελώς ξαφνικά, δίως πάντα. Την παραμονή της αναχωρήσεώς της δινόταν στά χειμερινά άνάκτορα χορός κι' εκεί συναντήθηκε με τὸν έρωσότη της Προκόπιου Λαυδάφ.

— Μεταίωριό σας προσκαλώ να δειτηθούμε μαζί, φιλάττη, της είπε αυτός.

— Πολύ καλά, τὸ ἀποκρίθηκε ή Φαουστίνα. Να με περιμένετε, αλλά ετοιμαστέτε για μιὰ έκπληξη που θα σας κάνω....

— Και ή έκπληξη αυτή ήταν, ότι την Άλλη μέρα έφυγε απ' την Πετρούπολι.

— Την εποχή εκείνη, ή Φαουστίνα ήταν περίπου πενήντα χρόνων, αλλά διατηρούσε θαυμασία τη φωνή της.

— Ένώ όμως ο θαυμασότη της φωνής της ηΐξαναν, οι θασώτια της ώ μορφιάς της έλο και λιγόστευαν.

— Η Φαουστίνα μέσα σε δύο χρόνια σταπάθηκε όλα τὰ χρήματα που είχε πάρει φεύγοντας απ' τη Ρωσία και αναγκάστηκε να προσκολληθή σ' ένα θίασο που πήγαινε στη Βολωνία.

— Εκεί συνάντησε τὸν περίφημο καλλιτέχνη Φαρινέλλι, παλιό της φίλο.

— Ο καλλιτέχνης, που είχε καταντήσει παιά κι' αυτός ένα καιποριασμένο και ρυτιδωμένο γεροντάκι, συγκινήθηκε πολύ, ξαναβλέποντας την παλιή γνώσμη του και της χάρισε, όταν έφυγε, ένα πολίτιμο δαχτυλίδι.

— Ύστερ από λίγους μήνες, ή Φαουστίνα άφησε τὸ θέατρο και άποσύθηκε στα περίχωρα της Ρώμης, όπου ζούσε, πουλώντας τὰ στολιόδια της.

— Όταν έφτασε παιά μέχρι τὸν τελευταίου της κοσμήματος — τὸν δάκρυ του Φαρινέλλι — και δὲν ήξερε πὸς θα ζούσε στο εξής, έξαφνα έπεσαν πρὸς συνάντησιν της ή άδελφή της "Αντία και ο σύζυγός της. Είχαν μάθει πρὸ ημερῶν τη δεινή θεα της διάσσης άλλοτε καλλιτέχνης και ηοχοντο να τη σώσουν από την καταστροφή που την άπειλούσε.

— Η Φαουστίνα τὸς άκολούθησε μ' ευγνωμοσύνη στη Φλωρεντία και πέθανε στα χέρια τους, εितिχισμένη για τὰ καλά γεράματά της, στις 15 'Απριλίου 1796.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η έρωτική ζωή της ώραςίας Φεροννιέρας.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ... ΡΙΖΙ

Σε κάποια βάρβαρη περιφέρεια τὸν 'Ινδιάν, τὸ ρίζι χρησιμοποιεί όχι μόνον ὡς κυριώτερη τροφή τὸν κατοίκων, αλλά και ὡς... κριτήριό πρὸς άπονομην δικαιοσύνης.

— Όταν δηλαδή γίνεται εκεί κανένα έγκλημα και δὲν εινε γνωστός ο δράστής του, ο δικαστής τὸ τόπου συγκεντρώνει δίους τοὺς ύπόπτους και τὸς βάσει να καθήσουν γύρω του σε κύκλο.

— Τότε παίρνει και δίνει στὸν καθένα μιὰ ὀρισμένη ποσότητα ριζιού, τὸ ὁποιο ὀφείλουν να μασήσουν ὅς δτου να τὸ μεταβάλουν σε σάνη, χωρίς όμως και να τὸ καταπούν.

— Ύστερ από μασήματα πέντε λεπτῶν, οι ὕποπτοι ὀποχρεούνται να φτύσουν τὸ ρίζι ἐπάνω σ' ένα φύλλο ρεκανιάς. Τότε ο δικαστής παίρνει και εξετάζει προσεχτικά τὸ ρίζι τὸν καθενός και κριτῶσσει ένοχο εκείνο που δὲν τὸ έχει μασήσει καλά. Και πράγματι, τις περισσότερες φορές ο ένοχος, επειδή φοβάται μήπως ανακαλυφθῆ μασήσει χωρίς δρεξί κι' έτσι προδίνεται μόνος του.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ο άνθρωπος δὲν έχει πάντωση τὸ ἴδιο άνάστημα, ἀλλ' ἄλλοτε εινε ψηρότερος και ἄλλοτε κοντότερος. "Έχει άποδειχτεί δηλαδή, ὅτι τὸ άνάστημα τὸν άνθρώπου κατά τὸ πρῶτο έλαττόνεται και τὸ βράδυ αὐξάνει κατά ένα εκατοστόμετρο.

— Η διάρκεια ενός άνομορκεσιμματος τὸ ματιού διαρξεί 40 ετατοστά τὸν δευτερολέπτο. Τὸ βλέφαρο άνοίγει με ταχύτητα τέσσερες φορές μεγαλύτερη από εκείνη με την ὁποία κλείνει.

— Η γλώσσα της καμηλοπαρδάλειω έχει μήκος 2 ποδῶν.

— Μέσα στο χυμό τὸν δέντρων και τὸν χόρτων ὕπαρχει άρκετη ποσότη ζαχάρεω.

— Τὰ φτερά ενός πουλιού, ανάλογα με τὸ μέγεθός του φυσικά, εινε 20 φορές πὸ δυνατά από τὰ χέρια ενός άνθρώπου.

— Ο πληθυσμός της Κίνας και τὸν 'Ινδιάν αντιστοιχεί πρὸς τὸ ἴμισυ περίπου τὸν κατοίκων της γῆς.

— Τὸ ὄραϊότερο δημόσιο πάρκο της 'Αγγλίας εινε στην πόλι Κιου και ή συντήρησις τὸν στοιχίζει άρκετες χιλιάδες λρών κάθε χρόνο.

— Ο μεγαλύτερος γαιοτήμιον τὸν κόσμου εινε ο Σίνδεν Κίλιαν, κάτοικος της Κεϋλάνης της Αυστραλίας, τὸν ὁποιο ή ιδιοκτησία εκτείνεται επί 50.000 τετραγωνικῶν μιλίων γῆς.

— Στο ἴδιο μέρος ὕπαρχει ένα δέντρο με πλατειά φύλλα, που ὀνομαζεται από τὸς ἰθαγενεις 'ΕΤζιμιν και όταν άγγίζει κανείς τη σάνη τὸν φύλλον του, τὸν παίρνουν δομῶματα πόνοι.

— Οι ἰθαγενεις Ντάγιας της νήσου Βόρνεο, άποστρέφονται τὸ ψεύδος και γύρω απ' τὰ σπῆτια τὸν ψειτῶν κερφώνουν... παλοῦσα πρὸς στιγματισμό τους.

— Τὰ ζῳάκια άνεκαλίφθησαν στα 1180, τὰ άλειμματοκέρια στα 1290, τὰ ματογιόλια στα 1299, τὸ χαρτί στα 1302, τὰ μάλλινα ὕφασματα στα 1331, τὰ ρολόγια στα 1477, ή πρώτη άτιμοχημηική στα 1649, ή πρώτη ἰδρωαντλία στα 1663 και ή πρώτη βαυβασιχημηική στα 1783.

— Τὰ πρῶτα καπέλλα κατασκευάσθηκαν κατά τὸ έτος 1401.

— Τὸ Βασιλικὸ 'Αγγλικὸ Μουσείο ἰδρύθη στα 1753.

— Η πρῶτες καρφίτσες ειναν στην 'Αγγλία κατά τὸ 1524.

— Τὸ βαμπίρα εκάλιεργεῖτο στην 'Ισπανία από τὸν δεκάτο αἰώνα.

— Ένα από τὰ αρχαιότερα λύκια τὸν κόσμου εινε και τὸ τὸν Ολίντοσπερ της 'Αγγλίας, τὸ ὁποιο ἰδρύθη στα 1393.

— Η άναλογία τὸν φαλακρῶν μεταξὺ τὸν λογίων εινε 161100.

— Τελευταία πουλήθηκε στο Λονδίνο ένα αἰγὸ καταπληρτικοῦ μεγέθους αντί 4.500 φράγκων.

— Εφευρέτης της σαπιάνιας θεωρείται ένας μοναχός τὸν μεσαιῶνος, ὀνόματι Περιντό, ο ὁποιος δὲν άπεκάλινε τὸ μυστικὸ του, παρὰ κατά τις τελευταίες στιγμές του.

— Κάποιος ὀδοντοιατρός από τη Βοστώνη ήγειρε άγωγή διαζυγίου κατά της συζύγου του για τὸς εξής λόγους :

— Πρῶτον, γιατί τραβούσε έπάνω της τὸ μεγαλύτερο μέρος τὸν σκεπάσματος και τὸν άφινε ξεσκεπτο, πράγμα που τὸν στοίχισε μιὰ βρογχοπνευμονία.

— Δεύτερον, γιατί ήταν φανατικη χορτοφάγος και δὲν επέτρεπε με κανένα τρόπο να μαγειρέψουν στο σπίτι τους κρέας.

— Τρίτον, γιατί κάθε πρῶτο τὸν έπέβαλλε να κάνει ψυχρολουσία, ακόμα κι' όταν ήταν άρρωστος.

— Τέταρτον, γιατί κάθε φορά που άπειδοσε στις διαταγές της, τὸν φιλοδοχοῦσε με... Ξυλιές και κλωσές.

— Πέμπτον, γιατί τη νύχτα, όταν αυτός προσπαθοῦσε να κοιμηθῆ, αυτή μιλούσε και δὲν τὸν άφινε να κλεισῆ ματι.

— Ένας ξένος ὀκτωρ ὕποστηρίζει ότι ή ἡλιαια, κατά την ὁποία ή γυναίκα βρίσκειται στην άμνη της καλλονής της, εινε τὸ τεσσαράκωστον έτος.

**ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ
Η ΜΟΙΡΑ**

(Τὸ ΠΑΛΛΑΔΟΥ)

"Αν ευγενήθηκα φτωχός και με τὸ παραπάνω, γιατί μου φέρνον' άπονον, τί θέλουνε να κάνω :

Δὲν παραστράτσια ποτέ, δρόμο κακό δὲν πήρα, δὲν φταίω ἐγὼ στη φτώχεια (μου), φταίει ή κακή μου μοίρα.

